

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA

z dnia 2 czerwca 1953 r.

w sprawie zasad obrotu opakowaniami w branży naftowej stosowanymi przy dostawach towaru dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Górnictwa.

Na podstawie § 2 ust. 1 uchwały nr 16 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad obrotu opakowaniami (Monitor Polski Nr A-9, poz. 82) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy następujących kategorii opakowań wypożyczanych i sprzedawanych, używanych przy dostawach towarów, dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Górnictwa:

1) opakowania wypożyczone:

- a) beczki żelazne o pojemności 50, 100, 200 l i powyżej 200 l,
- b) beczki żelazne garażówki o pojemności 25—50 l,
- c) beczki drewniane z drzewa twardego o pojemności 60, 100, 200 l,
- d) butle stalowe na gaz płynny,
- e) worki tkane na parafinę;

2) opakowania sprzedawane:

- a) beczki drewniane z drzewa miękkiego o pojemności 120 i 200 l po produktach naftowych i smarach stałych,
- b) balony (butle) szklane w koszach wiklinowych z kołpakami o pojemności 25, 50 i 60 l.

§ 2. Za dostawcę uważa się podległy Ministrowi Górnictwa zakład, który zapakował oraz dokonał wysyłki towaru w opakowaniu, za odbiorcę zaś zakład, na który wystawiona jest faktura za dokonaną dostawę towaru.

II. Przepisy wspólne dla opakowań wypożyczanych i sprzedawanych.

§ 3. 1. Opakowania należy starannie zabezpieczyć przed kradzieżą, uszkodzeniami, ogniem, szkodliwymi warunkami atmosferycznymi itp.

2. Kierownictwo każdego zakładu odbiorcy wyznaczy kryte miejsce lub pomieszczenie na właściwe przechowywanie opakowań.

3. Opakowania nie mogą być używane przez odbiorcę do przechowywania lub przewożenia innego ro-

dzaju towaru niż ten, dla którego opakowanie jest przeznaczone.

§ 4. 1. Koszt transportu przy zwrocie opakowań do zakładu dostawcy ponosi odbiorca. W przypadku gdy opakowania wysyłane są publicznymi środkami transportu, odbiorca ponosi koszty transportu tylko do stacji lub portu miejsca przeznaczenia.

2. Opakowania należy przysyłać najtańszymi środkami transportu. Przy transporcie kolejowym na liście przewozowym należy zaznaczyć, że przedmiotem przesyłki są opakowania używane (taryfa towarowa PKP, poz. 1867).

3. Wysyłający obowiązany jest załadować i zabezpieczyć opakowania w transporcie zgodnie z wymaganiami przepisów przewoźnika.

4. W przypadku gdy opakowanie składa się z kilku elementów, należy odsyłając opakowanie przekazać wszystkie jego elementy.

§ 5. Odbiorca obowiązany jest najpóźniej następnego dnia po nadaniu opakowań do przewozu zawiadomić dostawcę, podając datę nadania, środek przewozu, wagę, ilość i rodzaj opakowania.

§ 6. Przy ustalaniu przez odbiorcę i dostawcę braków i wad opakowań stosuje się odpowiednio przepisy §§ 36 — 39 ogólnych warunków dostawy produktów naftowych oraz produktów syntetycznych i specjalnych pochodzenia krajowego i zagranicznego, stanowiących załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 26 sierpnia 1950 r. w sprawie ogólnych warunków dostaw (Biuletyn PKPG Nr 20, poz. 226).

§ 7. Opakowania nie nadające się do dalszego użytku ani też do remontu traktować należy jako odpadki.

§ 8. Dostawca może w fakturze wskazać inną jednostkę, której ma być przesłane opakowanie.

§ 9. Odbiorcy, którzy nie zwalniają opakowania przez rozpakowanie w swych zakładach, wskazują jednostkom zwalnającym opakowania sposób dokonywania ich zwrotu i odsprzedaży.

§ 10. Przepisy zarządzenia dotyczące dostawców stosuje się odpowiednio do jednostek, o których mowa w § 8, a przepisy zarządzenia dotyczące odbiorców stosuje się odpowiednio do jednostek, o których mowa w § 9.

§ 11. Przedstawiciele dostawców uprawnieni są do przeprowadzenia kontroli wykonania przepisów zarządzenia przez odbiorców.

III. Przepisy szczególne dla opakowań wypożyczanych.

§ 12. Opakowania wypożyczone powinny być zwracane dostawcy przez odbiorcę nieodpłatnie w stanie nie uszkodzonym.

§ 13. 1. Dostawca i odbiorca obowiązani są do prowadzenia ilościowej ewidencji ruchu w oparciu o zasady ustalone w branżowych planach kont.

2. Dostawca i odbiorca obowiązani są do prowadzenia ewidencji terminów zwrotów.

§ 14. Na opakowaniach wypożyczanych powinny być trwale i widocznie oznaczone:

- 1) nazwa i adres dostawcy,
- 2) numer (znak) inwentarzowy opakowania (stanowiącego środka trwałego w rozumieniu przepisów o finansowaniu inwestycji),
- 3) numer (znak) asortymentu opakowania (nie będącego środkiem trwałym, a zaliczonego do opakowania wypożyczanego),
- 4) napis „Opakowanie wypożyczone”.

§ 15. 1. Dostawca obowiązany jest podać w fakturze dotyczącej dostarczonego towaru również ilość i rodzaj opakowań oraz terminy zwrotu.

2. Termin zwrotu nie może być krótszy niż 30 dni.

§ 16. 1. Opakowania powinny być zwracane niezwłocznie po opróżnieniu ich z towaru, nie później jednak niż w terminie określonym w fakturze.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, liczy się od daty odbioru towaru z zakładu dostawcy lub od dnia wysłania towaru w opakowaniu do dnia zwrotu opakowania do zakładu dostawcy lub dnia wysyłki opakowania publicznym środkiem transportu. Dniem wysyłki jest data stempla przewoźnika na liście przewozowym.

§ 17. 1. W razie niezwrócenia opakowania w terminie:

- 1) odbiorca obowiązany jest zapłacić dostawcy tytułem kary umownej trzykrotną wartość cennikową opakowania,
- 2) dostawca wyznaczy odbiorcy odpowiedni dodatkowy termin do zwrotu opakowania; termin dodatkowy nie może być dłuższy niż 30 dni.

2. W razie niezwrócenia opakowania w terminie dodatkowym odbiorca obowiązany jest ponownie uiścić dostawcy tytułem kary umownej trzykrotną wartość cennikową opakowania.

3. Uiszczenie kar umownych, przewidzianych w ust. 1 i 2, nie zwalnia odbiorców od obowiązku zwrotu opakowania.

4. W przypadku niezwrócenia opakowania w terminie dodatkowym dostawca, niezależnie od żądania uiszczenia kary umownej określonej w ust. 1 i 2, wystąpi niezwłocznie z wnioskiem do właściwej państwowej komisji arbitrażowej o orzeczenie zwrotu opakowania przez odbiorcę i powiadomi o złożeniu tego wniosku jednostkę nadrzędną odbiorcy.

§ 18. 1. W przypadku uzasadnionej niemożności zwrotu opakowania w terminie określonym w fakturze, stwierdzonej przez jednostkę nadrzędną odbiorcy, a

szczególnie konieczności dłuższego przechowywania towaru w opakowaniu, odbiorca powinien w terminie określonym dla zwrotu opakowania zawiadomić o tym dostawcę i podać termin zwrotu opakowania ustalony za zgodą jednostki nadrzędnej.

2. W razie niewykonania przepisów ust. 1 lub niezwrócenia opakowania w podanym terminie ma odpowiednie zastosowanie przepis § 17.

§ 19. 1. W razie niemożności zwrotu opakowania na skutek jego zaginięcia lub zniszczenia odbiorca obowiązany jest powiadomić o tym dostawcę w terminie przewidzianym dla zwrotu opakowania i uiścić jednorazowo tytułem kary umownej trzykrotną wartość cennikową opakowania z wyjątkiem przypadku, gdy zaginięcie lub zniszczenie nie było skutkiem działania lub zaniechania odbiorcy.

2. W razie niewykonania przepisów ust. 1 ma odpowiednie zastosowanie przepis § 17.

§ 20. 1. Koszty naprawy uszkodzeń i usunięcia braków zawinionych przez odbiorcę obciążają odbiorcę.

2. Koszty remontu opakowań wynikłe z normalnego zużycia obciążają dostawcę.

§ 21. Przy dostawach towaru na rzecz jednostek prywatnych dostawcy obowiązani są w umowach o dostawę zastrzec zwrot opakowań w terminie określonym w § 15 pod rygorem kar umownych, określonych w §§ 17 i 19, i pobrać kaucję w wysokości trzykrotnej wartości opakowania na zabezpieczenie dochodzenia kar umownych.

IV. Przepisy szczególne dla opakowań sprzedawanych.

§ 22. Na opakowaniach sprzedawanych powinny być w miarę możliwości trwale uwidocznione nazwa i adres dostawcy.

§ 23. Dostawca obowiązany jest podać w fakturze ilość, rodzaj i cenę opakowania zgodną z cennikiem.

§ 24. Opakowania sprzedawane odbiorcy powinni odsprzedać dostawcom niezwłocznie po rozpakowaniu towaru.

§ 25. 1. W przypadku sprzedaży opakowań przez odbiorców lub przez jednostki im podległe wraz z towarem konsumentom odbiorcy obowiązani są do skupu tego rodzaju opakowania i odsprzedaży następnie dostawcom.

2. Odbiorcy lub podległe jednostki skupywać będą tylko opakowania nie uszkodzone oraz zewnętrznie i wewnętrznie czyste lub takie które po opróżnieniu z pierwszej zawartości nie były używane.

3. Skupione opakowania odbiorcy posortują według typów, rozmiarów i przeznaczenia.

4. Skup opakowań następuje po cenach określonych w cenniku.

§ 26. Dostawca ma obowiązek zakupu każdej ilości opakowań sprzedawanych nadających się do dalszego użytku.

§ 27. 1. Opakowania, wymienione w § 1 pkt 2, zdadne do dalszego użytku bez potrzeby przeprowadzenia remontu, nabywane będą przez dostawcę według obowiązujących cenników.

2. Opakowania nie nadające się do dalszego użytku bez potrzeby przeprowadzenia remontu nabywane będą przez bazy remontowe według obowiązujących cenników.

V. Przepisy końcowe.

§ 28. Zarządzenie nie dotyczy odbiorców podległych Ministrowi Obrony Narodowej z wyjątkiem Wojskowej Centrali Handlowej oraz odbiorców podległych Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego z wyjątkiem konsumów.

§ 29. Traci moc zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 16 sierpnia 1951 r. w sprawie zwrotu

opakowań stosowanych w branży naftowej (Monitor Polski Nr A-90, poz. 1242).

§ 30. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Górnictwa: *R. Nieszporek*